

7. Произвольно дозируемая в соответствии с двигательной мотивацией, или субъективно-оптимальная физическая нагрузка характеризуется широким индивидуальным варьированием ее основных характеристик: мощности, продолжительности и объема выполненной работы. Она обычно соответствует работе средней интенсивности и составляет 47-62% от максимального потребления кислорода.

Это преимущественно аэробная нагрузка. Современная физиология такие параметры характеризует как эффективные в оздоровительном отношении, тренирующие, и, безусловно, безопасные.

Таким образом, существует некий физиологический механизм саморегуляции оптимальной физической активности. В основе этого механизма лежит потребность в двигательной активности. Дозирование мышечной деятельности в соответствии с этой потребностью обеспечивает автоматический подбор индивидуальной оптимальной физической нагрузки, является эффективным и безопасным средством оздоровления. [7]

Целостность человеческой личности проявляется, прежде всего, во взаимосвязи и взаимодействии психических и физических сил организма. Гармония психофизических сил организма повышает резервы здоровья, создает условия для творческого самовыражения в различных областях нашей жизни. Активный и здоровый человек надолго сохраняет молодость, продолжая созидательную деятельность.

Литература

1. Амосов Н.М. Раздумья о здоровье. – М., 2007. – 230 с.
2. Фомин Н.А., Вавилов Ю.Н. Физиологические основы двигательной активности. М.: ФиС, 2001.
3. Кистяковская М.Ю. Значение двигательной деятельности. // Дошкольное воспитание, 2010. – № 12 – С. 33-36.
4. Амосов Н.М., Бендер Я.А. Физиологическая активность и сердце. – К., 2009. – 216 с.
5. Антропова М.В. Что надо знать о двигательной активности и закаливании детей. // Физическая культура в школе, 2003. – № 3. – С. 29-30, 35-36.
6. Белов В.И. Энциклопедия здоровья. – М., 2013. – 412 с.
7. Брахман И.И. Вале логия -- наука о здоровье. – М., 2010. – 510 с.
8. Кольцова М.М. Двигательная активность и развитие функций мозга ребенка. – М.: Педагогика. – 2003.
9. Лыкова В.Я. Роль семьи в формировании двигательной активности детей. // Дошкольное воспитание, 2002. – № 1. – С. 68-70.
10. Муравив И.В. Физическая культура и активное долголетие. – М., 2014. – 396 с.
11. Муравив И.В. Оздоровительные эффекты физической культуры и спорта. – К., 2009. – 203 с.
12. Сухарев А.Г. Нормирование суточной двигательной активности детей. // Медицинские аспекты и пути оптимизации физического воспитания детей. Харьков, 2009, с. 215-216.
13. Фомин Н.А. Физиология человека. – М., 2012. – 380 с.
14. Фарфель В.С. Двигательные способности. // Теория и практика физической культуры, 2007. – № 12. – С. 27-30.

УДК 159.98:343.8

Харитинюк В.М.

старший викладач кафедри практичної психології

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ СУПРОВІДУ ОСОБИСТОСТІ В ПЕНІТЕНЦІАРНІЙ СИСТЕМІ

На сьогоднішній день, дослідження які проводились фахівцями різних галузей знань (психологами, соціологами, юристами), свідчать про те що психіка осіб під час відбування покарання у вигляді позбавлення волі на певний строк, зазнає негативних змін. Це пов'язано не тільки зі зміною правового статусу громадянина, але і з низкою інших чинників: впливом тюремної субкультури, тяжкими умовами відбування покарання, ізоляцією від суспільства, неможливістю реалізувати свої потреби у особистісному зростанні, розривом сімейних та соціально-корисних зв'язків тощо.

Особливості психології засуджених проявляються в певному комплексі психічних станів, які розвиваються в місцях позбавлення волі. Типовим станом у місці позбавлення волі є туга за свободою, за домом та родиною, за значущими людьми, що може негативно позначатися на емоційному фоні особистості і викликати стрес. Зовні це може виражатися в відчуженості і заціпенінні, або навіть в дратівливості чи підвищеної збудливості. Засуджений змушений змінювати звичний стереотип життя. Тому, соціально-психологічний супровід особистості в пенітенціарній системі, починається з перших днів перебування в установі, що само по собі є стабілізуючим фактором. Головне завдання психолога на початковому етапі роботи з засудженими, вжити заходів щодо нейтралізації негативного впливу та сприяти адаптації їх до умов місць позбавлення волі. Психолог установи вивчає особистісні особливості засуджених, які прибули до установи, складає їх психологічні характеристики та надає рекомендації щодо їх побутового

влаштування та працевлаштування, надає рекомендації начальникам відділень соціально психологічної служби щодо роботи з ними.

Зміна психічних станів особистості пов'язано з певними періодами знаходження її в місцях позбавлення волі. Можливо виділити наступні основні періоди, пов'язані зі зміною психічних станів засудженого.

1. Період адаптації, звикання до нових умов життя, який триває перші три, чотири місяці. У цей період особливо гостро відчувається обмеження потреб, зміна існуючого стереотипу. Завжди має місце звуження можливості задоволення сформованих потреб

2. Період появи, розвитку інтересів в нових умовах життя. Цей період пов'язаний з появою і розвитком позитивних емоцій, станів, що викликають і підвищують психічну активність засудженого. Інтереси, що сприяють таким станам, можуть бути самими різними: участь в житті колективу засуджених, виконувана робота, культурне дозвілля, навчання, побачення з родичами та інше. Поява широкого кола інтересів, розширення структури виконуваних соціальних ролей сприяє зміні психології засудженого.

3. Період поєднання зовнішнього впливу з самовихованням. Процес перевиховання неможливий без появи такого періоду. Він характерний появою цілей в житті, виробленням шляхів їх досягнення. В психології засудженого в більшій мірі проявляються каяття за вчинений злочин, переживання його в поєднанні з прагненням відшкодувати завдану шкоду. Для цього періоду характерна переоцінка ціннісних характеристик в житті, а часто і світогляду.

4. Період, що передує звільненню ув'язненого. Очікування звільнення часто протікає дуже важко, воно пов'язане з переживанням труднощів, які підстерігають його в нових умовах (взаємини в сім'ї, на роботі і т. д.). З цієї причини можливий розвиток психічних станів пригніченості, підвищеної дратівливості [1].

Отже, зазначені періоди викликають достатньо труднощів в роботі соціально-психологічної служби, вирішуючи які, психолог в продовж всього строку відбування покарання, проводить низку діагностичних заходів, направлених на вивчення особистості засудженого, розробляє програму психологічної корекції поведінки, комплексної корекції ціннісно-мотиваційної, когнітивної сфери. Особливості майбутньої корекційної роботи зумовлені індивідуальними особливостями засудженого, а саме типом нервової системи, темпераментом, індивідуальним стилем діяльності, умовами існування.

Враховуючи вищезазначене можна констатувати, що соціально-психологічний супровід осіб позбавлених волі повинен проводитися з урахуванням індивідуально-особистісного підходу, принципу з'єднання покарання з виправним впливом, принципу гуманізму, демократизму, рівності.

Література

Подкорытов Н.М. Юридическая психология. Учеб. метод. комплекс / Н.М. Подкоритов // Челябинск Южно-Уральский государственный университет, 2005. – 317 с

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ

**Збірник матеріалів
XXII підсумкової науково-практичної конференції викладачів**

07 лютого 2020 року

*За загальною редакцією
члена-кореспондента НАПН України, доктора політичних наук, професора,
К.В. Балабанова*

Маріуполь – 2020

УДК 061.3(063)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ: Збірник матеріалів XXII підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ / За заг. ред. К.В. Балабанова. – Маріуполь: МДУ, 2020. – 249 с.

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет вченою радою Маріупольського державного університету (протокол № 6 від 26.02.2020)

Редакційна колегія:

Голова – Балабанов К.В., доктор політичних наук, професор

Члени редколегії: Булатова О.В., д.е.н., проф.; Безчотнікова С.В., д.філол.н., проф.; Задорожна-Княгницька Л.В., д. пед. н., доцент; Лисак В.Ф. д.і.н., проф.; Омельченко В.Я., д.е.н., проф.; Павленко О.Г., д.філол.н., доц.; Романцов В.М. д.і.н., проф.; Слющинський Б.В., д.соц.н., проф.; Толпежніков Р.О., д.е.н., доц.; Чентуков Ю.І., д.е.н., проф.; Шепітько С.В., к.філол.н., доц.

Збірник містить матеріали XXII підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ, яка відбулася 07 лютого 2020 року в Маріупольському державному університеті.

У матеріалах висвітлені актуальні проблеми розвитку міжнародних відносин та зовнішньої політики, філософії та соціології, історії, економіки та менеджменту, права, літературознавства і культурології, філології, методики викладання, педагогіки та психології.

Видання адресоване науковцям, викладачам, аспірантам та студентам, а також усім, хто цікавиться сучасними проблемами науки та освіти.

Редакція не несе відповідальності за авторський стиль тез, опублікованих у збірнику.

СЕКЦІЯ

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

<i>Вагабова А.О.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФЕНОМЕНУ ПЕРЕЖИВАННЯ В МІЖОСОБИСТІСНИХ СТОСУНКАХ.....	162
<i>Вертель О.В.</i> МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ ДО ДОСЯГНЕННЯ ВИСОКИХ СПОРТИВНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ У ПЕРІОД НАВЧАННЯ У ЗВО	163
<i>Кордубан Т.В.</i> ПРЕСТИЖНІСТЬ ПРОФЕСІЇ ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ.....	165
<i>Лишецька О.Я.</i> АВТОРИТЕТ ВИКЛАДАЧА У ВИЩІЙ ШКОЛІ ЯК ОСНОВА ЯКОСТІ ОСВІТИ СТУДЕНТІВ ..	166
<i>Павленко Є.А.</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ГІМНАСТИКИ І РУХЛИВИХ ІГОР У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	168
<i>Попович О.В.</i> ПРОБЛЕМА СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ПРАКТИК КОМПЕНСАЦІЇ У КОНТЕКСТІ МІЖДИСЦИПЛІНАРНОГО СИНТЕЗУ	169
<i>Стуліка О.Б.</i> МЕТАФОРА ЖИТТЯ ЯК ФАКТОР ВИЗНАЧЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ МЕЖ ОСОБИСТОСТІ.	170
<i>Супріган А.О.</i> БЕЗРОБІТТЯ ЯК СКЛАДНА ЖИТТЄВА ОБСТАВИНА	171
<i>Тищенко Л.В.</i> ГУМОР ЯК ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ	172
<i>Фролова О.А.</i> РОЛЬ ДВИГАТЕЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ В ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТІ ЧЕЛОВЕКА.....	173
<i>Харитинюк В.М.</i> СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ СУПРОВОДУ ОСОБИСТОСТІ В ПЕНІТЕНЦІАРНІЙ СИСТЕМІ.....	175

СЕКЦІЯ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МОВОЗНАВСТВА, ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА ТА ЛІНГВОДИДАКТИКИ У СУЧАСНІЙ ПАРАДИГМІ ГУМАНІТАРНОГО ЗНАННЯ

<i>Воеводина Н. М.</i> К ВОПРОСУ ФОРМИРОВАНИЯ ЛИНГВИСТИЧЕСКОЙ КОМПЕТЕНЦИИ СТУДЕНТОВ ФАКУЛЬТЕТА ИНОСТРАННЫХ ЯЗЫКОВ В РАМКАХ КОММУНИКАТИВНО-КОГНИТИВНОГО ПОДХОДА ОБУЧЕНИЯ ГРАММАТИКЕ.....	177
<i>Ганжело С. М.</i> ЗАМІНА КОМПОНЕНТІВ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ СЛОВОМ АБО ПОСДНАННЯМ СЛІВ В НІМЕЦЬКІЙ МОВІ	178
<i>Гутнікова А. В.</i> ЗАСОБИ УТВОРЕННЯ НАЙМЕНУВАНЬ ОСІБ ЖІНОЧОЇ СТАТІ ЗА РОДОМ ДІЯЛЬНОСТІ..	180
<i>Даниленко О. С.</i> УНИВЕРСАЛЬНОСТЬ ПАРЕМИЙ	181
<i>Кажан Ю. М.</i> DEUTSCHE SPUREN IN MARIUPOL UND DIE BEHANDLUNG DES THEMAS IM UNTERRICHT.....	182
<i>Лоскутова Н. М.</i> ДОПИТАННЯ ПРО РОЗМЕЖУВАННЯ ПОНЯТЬ «ТЕРМІНОЛОГІЯ» ТА «ТЕРМІНОСИСТЕМА».....	183
<i>Марченко М.О.</i> ІМПЛІЦИТНІСТЬ ЯК КОМПОНЕНТ ХУДОЖНЬОГО МОВЛЕННЯ.....	185
<i>Морєва Г. Г.</i> СЕМАНТИКА ТА СИМВОЛІКА КОЛЬОРУ ЯК ЛІНГВОКУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН.....	186

СЕКЦІЯ

МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ У ПОЛІКУЛЬТУРНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

<i>Бодик О. П.</i> ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ВНУТРІШНЬОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ТА ФІЛОЛОГІВ.....	188
<i>Михайліченко Л. Л.</i> АТМОСФЕРА ЛІТЕРАТУРНОГО ТВОРУ	190
<i>Назаренко Н.І.</i> ТЕМА МИСТЕЦТВА І ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ В РОМАНІ М. СПАРК «НАВМИСНЕ ЗВОЛКАННЯ».....	191
<i>Олійник С. В.</i> ОСОБЛИВОСТІ СЕМАНТИКИ ОЦІННИХ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ З КУЛЬТУРНИМ КОМПОНЕНТОМ.....	192
<i>Стьопін М. Г.</i> ДО ПИТАННЯ ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ЗВО З ВИКОРИСТАННЯМ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ НАВЧАННЯМ MOODLE.....	194
<i>Федорова Ю. Г.</i> ПРОБЛЕМА ОРГАНІЗАЦІЇ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	195
<i>Чебурахіна В. В.</i> ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В РІЗНОРІВНЕВИХ ГРУПАХ НА НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЯХ.....	197
<i>Яблоков С. В.</i> ВИКОРИСТАННЯ КЛАСТЕРНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ ДЛЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЦІЛЕЙ	198

СЕКЦІЯ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУЧАСНОЇ ІТАЛІЙСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ, ПЕРЕКЛАДУ ТА ЛІНГВОДИДАКТИКИ

<i>Грачова А. В., Поклад Т. М.</i> БАЗОВІ ДИФЕРЕНЦІЙНІ ОЗНАКИ ЧАСОВОГО ДЕЙКСИСА.....	201
<i>Marakhovska N.</i> FORMULATING ART-THERAPY BASED LEARNING TASKS TO DEVELOP LEADERSHIP QUALITIES OF HUMANITIES MAJORS.....	202
<i>Трифоновна Г. В.</i> КОМЕДІЯ ПО-ІТАЛІЙСЬКИ ЯК ОРИГІНАЛЬНИЙ КІНЕМАТОГРАФІЧНИЙ ЖАНР	203
<i>Тsyropenko L.</i> L'ITALIANO STANDARD E NEOSTANDARD	204